

Dziennik rządowy

dla

**kraju koronnego Galicyi i Łodomeryi z Księstwami
Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.**

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część V.

Wydana i rozesłana dnia 20. Kwietnia 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

**Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Au-
schwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.**

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. April 1853.

40.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 21. Stycznia 1853,

którem Karolowi Dinklerowi nadano wyłączny przywilej.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12).

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną, nadać na mocy postanowień ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 Karolowi Dinklerowi, rytownikowi w Wiedniu, (w mieście pod l. 550) na ręce Józefa Bartscha, ajenta w Wiedniu (w mieście pod l. 730) wyłączny przywilej na wynalazek żelazka do prasowania, które w skutek umieszczonego w niem ogrzewacza przez 4 do 6 godzin bez przerwy kosztem 4 do 6 kr. m. k. przy jednostajnym gorącu bez wkładania w nie duszy do prasowania użyć się daje; na rok jeden. Opis przywileju znajduje się w c. k. archiwie przywilejów, gdzie go każdemu przejrzeć wolno (l. 128 — H.).

Baumgartner m. p.

41.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 21. Stycznia 1853,

którem przywilej Wawrzyńca Berra z dnia 21. Grudnia 1843 na rok dziesiąty przedłużono.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12).

Ministerstwo Handlu uznało za stosowną, przedłużyć przywilej Wawrzyńca Berra z dnia 21. Grudnia 1843 na ulepszenie kuchenń oszczędnych i pieców; na dalszy rok dziesiąty, przy rozszerzeniu działalności jego na całą Monarchię.

Baumgartner m. p.

42.

Obwieszczenie Rządu krajowego z dnia 21. Stycznia 1853,

o sposobie wykonywania lekarskiego dozoru nad stanem zdrowia urlopowanych c. k. żołnierzy po odbytej chorobie epidemicznej zapalenia oczu, zwanój inflammatio granulosa-trachomatosa.

Zważywszy, że epidemiczna choroba zapalenia oczu (inflammatio granulosa-trachomatosa), która w roku 1851 między c. k. wojskiem po-

40.

Verordnung des Handelsministeriums vom 21. Jänner 1853,

womit dem **Karl Dintler** ein ausschließendes Privilegium verliehen wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Februar 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat dem **Karl Dintler**, Graveur in Wien (Stadt Nr. 550), durch **Joseph Bartsch**, Agenten in Wien (Stadt Nr. 730), ein ausschließendes Privilegium auf die Erfindung eines Biegeleisens, welches durch die in demselben angebrachte Heizung 4 bis 6 Stunden ohne Unterbrechung mit einem Kostenaufwande von 4 bis 6 kr. C. M. bei immer gleichmäßiger Hitze zum Biegeln verwendet werden könne, ohne heißen Stahl einzulegen, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegiengesetzes vom 15. August 1852, auf die Dauer eines Jahres zu verleihen befunden. Die offene Privilegiumsbeschreibung befindet sich in dem k. k. Privilegien-Archive zu Jedermanns Einsicht in Aufbewahrung (S. 128 — 5.).

Baumgartner m. p.

41.

Verordnung des Handelsministeriums vom 21. Jänner 1853,

womit das Privilegium des **Lorenz Berr** vom 21. Dezember 1843 auf das zehnte Jahr verlängert wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Februar 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat das Privilegium des **Lorenz Berr** vom 21. Dezember 1843 auf eine Verbesserung an den Sparherden und Defen, auf die weitere Dauer des zehnten Jahres, mit der Ausdehnung seiner Wirksamkeit auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden.

Baumgartner m. p.

42.

Kundmachung des Landesguberniums vom 21. Jänner 1853,

betreffend die Art, in der die weitere ärztliche Beaufsichtigung des Gesundheitsstandes der, nach überstandener **granuloeser-trachomatoeser** Augenentzündung beurlaubten k. k. Soldaten Statt zu finden hat.

Mit Rücksicht auf den Umstand, daß die granuloese (trachomatoese) Augenentzündung, welche im Jahre 1851 unter der k. k. Militär-Mannschaft aufgetreten

jawila się, a która w pewnych przypadkach, szczególnie w recydywach, nie wyłącza możliwości udzielenia się innym ludziom, wymaga, aby ci, którzy, bywszy nią dotkniętymi, niezupełnie wylęczonymi zostali, poddani byli pod ciągłą, przynajmniej często od czasu do czasu przedsiębrać się mającą rewizję lekarską, wysokie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, porozumiewszy się z c. k. Ministerstwem Wojny, postanowiło w interesie policyi zdrowia, dekretem z dnia 13. b. m. l. 29131 rozporządzić, co następuje:

1) C. k. żołnierze, chorobą zapalenia oczu, granulosa zwaną, dotknięci, i dla zupełnego wylęczenia się urlopowani, mają, dostawszy się na miejsce urlopu, podobnie jak inni urlopnicy stawić się przed którym c. k. lekarzem polowym, a gdyby takiego nie było, przed lekarzem cywilnym do rewizyi, aby, jeśliby podczas pochodu zaszło jakie pogorszenie tej choroby, takowe natychmiast odkryć można.

2) Gdy istotnie zajdzie takie pogorszenie, a mianowicie w takim sposobie, iżby stąd szérszenia się choroby przez zarazę obawiać się należało, tedy takiego urlopnika czémprędzej do najbliższego lazaretu na kuracyę oddać potrzeba, wyjąwszy chyba, jeżeli pewnaby była pomoc lekarska i pielęgowanie w domu na koszt urlopnika.

Aby zaś meldowanie się tych urlopników u właściwego lekarza tak za przybyciem na miejsce urlopu, jako i w razie pogorszenia się choroby, nie było zaniechane, przełożona władza wojskowa wyda należyte rozporządzenie, aby każdy urlopowany, a na oczy chory żołnierz przed wyjściem z lazaretu pouczonym był o potrzebie ścisłego przestrzegania tego, w interesie samychże chorych wydanego przepisu.

3) Ażeby także, oprócz powyższych przypadków, mieć ciągłą wiadomość o stanie zdrowia pomienionych urlopowanych, na oczy chorych żołnierzy, zwierzchności miejscowe, a za ich pośrednictwem lekarze cywilni, w pewnej okolicy lub okręgu publicznie posadowieni, mianowicie okuliści, jeśliby ci tam się znajdowali, mają poczynić stosowne zarządzenie co do opatrywania takich chorych w krótszych okresach czasu, np. co dwa tygodnie, jakoteż co do zapobieżenia grożącemu działaniu tej choroby na ludność okręgu, w którym zamieszkuje dotknięty nią urlopnik.

Gdy podług dalszej osnowy powołanego dekretu ministerskiego, wysokie c. k. Ministerstwo Wojny zavezwane zostało, aby zgodnie z powyższymi urządzeniami wydało odpowiednie przepisy do wojskowych c. k. władz i organów, przeto zwraca się uwagę Urzędów Obwodowych, [wszystkich Zwierzchności miejscowych, niemniej wszystkich publicznych jako i prywatnych Urzędników sanitarnych na konieczność wyżej wspomnianych, w interesie policyi zdrowia wydanych rozporządzeń, i wzywa się tychże, aby w każdym wydarzającym się

ist, und welche in manchen Fällen, insbesondere bei Recediven, die Möglichkeit der Uebertragung des Nebels auf andere nicht ausschließt, eine fortdauernde, wenigstens in gewissen kürzeren Zeiträumen vorzunehmende ärztliche Untersuchung der damit behaftet gewesenen und nicht vollkommen geheilten Individuen erheischt, hat das hohe Ministerium des Innern nach gepflogenen Bernehmen mit dem k. k. Kriegs-Ministerium, im Interesse der öffentlichen Gesundheitspflege mit dem Erlaße vom 13. d. M. Z. 29131 Folgendes zu verfügen befunden:

1. Die mit granuloeser Augenentzündung behafteten, zur Erzielung der vollkommenen Heilung beurlaubten k. k. Soldaten haben sich nach dem Eintreffen in dem Orte ihrer Beurlaubung wie andere Urlauber von einem k. k. Feldarzte, oder in Ermangelung eines solchen, von einem Zivilarzte untersuchen zu lassen, damit eine etwaige, während des Marsches eingetretene Verschlimmerung des Augenleidens bei solchen Beurlaubten sogleich entdeckt werden könne.

2. Im Falle eine solche Verschlimmerung, und zwar in einer derartigen Weise eintritt, daß hievon eine Verbreitung durch Ansteckung zu besorgen wäre, so ist ein solcher Beurlaubter ehestens zur Heilung in das nächste Militär-Spital abzugeben, wenn anders nicht dessen zweckmäßige ärztliche Behandlung und Pflege zu Hause auf eigene Kosten vollkommen gesichert wäre.

Damit übrigens die Meldung der Beurlaubten bei dem betreffenden Arzte sowohl bei ihrem Eintreffen im Orte der Beurlaubung, als bei dem Eintritte einer Verschlimmerung ihres Leidens stattfinde, so wird die vorgesetzte Militär-Behörde das Geeignete veranlassen, daß jeder beurlaubte augenkrankte Soldat vor seinem Abgehen aus dem Spital über die Nothwendigkeit der genauen Befolgung dieser, im Interesse der einzelnen Kranken gegebenen Vorschrift belehrt werde.

3. Um auch außer den obigen Fällen von dem Gesundheits-Zustande der erwähnten, auf Urlaub befindlichen augenkranken Soldaten fortan in Kenntniß erhalten zu werden, so haben die Orts-Obrigkeiten, und durch ihre Vermittlung die in einem Orte oder Bezirke öffentlich angestellten Zivilärzte, namentlich die etwa vorhandenen Augenärzte, wegen Untersuchung jener Augenkranken, in kürzeren Zeitperioden, etwa von 2 zu 2 Wochen, so wie wegen Hintanhaltung einer zu besorgenden Rückwirkung der Augenkrankheit auf die Bevölkerung des Bezirkes, in welchem der damit behaftete Urlauber seinen Wohnsitz hat, das Geeignete zu veranlassen.

Indem nach dem weiteren Inhalte des bezogenen hohen Ministerial-Erlaßes das hohe k. k. Ministerium des Kriegswesens angegangen wurde, die mit obigen Verfügungen im Einklange stehenden Anordnungen an die k. k. Militär-Behörden und Organe zu erlassen, werden die Kreisämter, sämmtliche Orts-Obrigkeiten und sowohl die angestellten, als alle Privat-Sanitäts-Individuen auf die oberwähnte Nothwendigkeit dieser im Interesse der öffentlichen Gesundheitspflege erlassenen Verfügungen aufmerksam gemacht und aufgefordert, in jedem vorkommenden Falle zu einer, dem

razie do wykonywania tychże zgodnie z zamierzonym ważnym celem jak najczynniej się przykładali.

Gołuchowski m. p.

43.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 22. Stycznia 1853,

o przedłużeniu kilku przywilejów.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12).

Ministerstwo Handlu widziało się spowodowaném, następujące wyłączne przywileje przedłużyć, przy rozciągnięciu ich działalności na całą Monarchię:

1) Przywilej Józefa Grassi w Medyolanie (Nr. 922) i Franciszka Pesina, inżyniera w Mancy z dnia 23. Grudnia 1851 na odkrycie nowego sposobu przewożenia ziemi, żwiru i krzemienia; na rok drugi.

2) Przywilej adwokata nadwornego i sądowego Dra. Ignacego Wildner-Maithsteina w Wiedniu, z dnia 25. Grudnia 1849, na wynalazek pieców płytowych z ogniskiem do dowolnego zwiększenia, i z odświeżającymi powietrze wiatropędami; na rok czwarty i piąty.

3) Przywilej Ludwika Mertensa, kapelusznika w Wiedniu (Mariahilf Nr. 40), z dnia 10. Kwietnia 1850, na poprawę w robieniu wszelkich kapeluszków pilśnianych i jedwabnych, trzewików pilśnianych i t. d.; na rok czwarty.

4) Przywilej Karola Köhlera, byłego pod lekarza polowego w Pradze, z dnia 31. Grudnia 1850, na wynalazek esencji ożywiającej i umacniającej korzenie włosów; na rok trzeci i czwarty.

5) Przywilej Jana Mortona (John Morton), fabrykanta towarów bronzowych w Wiedniu, z dnia 3. Stycznia 1842, na poprawę przymieszania metalóm dosady; na rok dwunasty.

6) Przywilej Jana Chrzeciela Beniamina Lajgnela, inżyniera cywilnego w Paryżu, z dnia 29. Grudnia 1851, na wynalazek i poprawę w składzie lokomotywów do kolei żelaznej; na rok drugi.

7) Przywilej z dnia 29. Grudnia 1851 r., pierwiastkowo, mechanikowi Józefowi Swobodzie nadany, potem na Karola Szwejgera, blacharza w Wiedniu przelany, opiewający na wynalazek nowego narzędzia do czyszczenia i chłodzenia przy tworzeniu gazu świetlnego; na rok drugi.

beabsichtigten wichtigen Zwecke entsprechenden Durchführung der bezüglichen Anordnungen thätigst mitzuwirken.

Goluchowski m. p.

43.

Verordnung des Handelsministeriums vom 22. Jänner 1853,

womit mehrere Privilegien verlängert werden.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Februar 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat nachstehende ausschließende Privilegien, mit Ausdehnung der Wirksamkeit derselben auf den Umfang des gesammten Reiches, zu verlängern befunden:

1. Das Privilegium des Joseph Grassi in Mailand (Nro. 922) und des Franz Pessina, Ingenieurs zu Monza, vom 23. Dezember 1851, auf die Entdeckung einer neuen Methode, um Erde, Kiesel, Kieselsteine und andere ähnliche Gegenstände zu transportiren; auf das zweite Jahr.

2. Das Privilegium des Hof- und Gerichtsadvokaten Dr. Ignaz Wildner-Maitzstein in Wien, vom 25. Dezember 1849, auf eine Erfindung von Platten-Defen mit beliebig zu vergrößernder Heizfläche und frischer Luftventilation; auf das vierte und fünfte Jahr.

3. Das Privilegium des Ludwig Mertens, Hutfabrikanten in Wien (Mariahilf Nro. 40), vom 10. April 1850, auf eine Verbesserung in der Erzeugung aller Gattungen von Filz- und Seidenhüten, Filzschuhen u. s. w.; auf das vierte Jahr.

4. Das Privilegium des Karl Köhler, gewesenen Militär-Unterarztes in Prag, vom 31. Dezember 1850, auf die Erfindung einer Haarzwiebel-Belebungs- und Kräftigungssessenz; auf die Dauer des dritten und vierten Jahres.

5. Das Privilegium des John Morton, Bronzewaaren-Fabrikanten in Wien, vom 3. Jänner 1842, auf eine Verbesserung in der Legirung der Metalle; auf das zwölfte Jahr.

6. Das Privilegium des Johann Baptist Benjamin Laignel, Zivil-Ingenieurs in Paris, vom 29. Dezember 1851, auf eine Erfindung und Verbesserung in dem Lokomotiv-Systeme der Eisenbahnen; auf das zweite Jahr.

7. Das ursprünglich dem Mechaniker Joseph Sivoboda verliehene und seither an den Spänglermeister Karl Schweiger in Wien übergegangene Privilegium vom 29. Dezember 1851, auf die Erfindung eines neuen Reinigungs- und Kühlapparates für die Bereitung des Leuchtgases; auf das zweite Jahr.

8) Przywilej Franciszka Kordona, mosiężnika w Wiedniu, (Szottenfeld, Nr. 453), z dnia 8. Stycznia 1847 na poprawę, za pomocą której towary złote i srebrne przedźej, wytworniej i taniiej wyrabiać można; na rok siódmy.

Baumgartner m. p.

44.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 23. Stycznia 1853,

którem Janowi Majerowi nadano wyłączny przywilej.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12).

Ministerstwo Handlu uznało się spowodowaném, na mocy postanowień najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r., nadać Janowi Majerowi, c. k. uprzywilejowanemu hurtownikowi i właścicielowi przędzalni bawelnianej w Tannenwaldzie w Czechach, na ręce A. Heinricha, sekretarza niższo-austryackiego towarzystwa przemysłowego w Wiedniu, wyłączny przywilej na poprawę krosna ręcznego, a to za pomocą regulatora, ku temu przeznaczonego, ażeby, jakoś wyrabianej materyi nie od dowolności tkacza, ale od mechanizmu zawisła uczynić; na lat pięć. Opisanie, w tajności być mające, przechowuje się w c. k. archiwie przywilejów (l. 93 — H.).

Baumgartner m. p.

45.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu z dnia 24. Stycznia 1853,

którem przywilej pierwiastkowo Franciszkowi Englerowi pod d. 23. Lutego 1851 nadany, potem na Ignacego Reimanna przelany, dla braku nowości przedmiotu za uchylony ogłoszono.

(W Dzienniku Rozporządzeń Ministerstwa Handlu z dnia 7. Lutego 1853, Nr. 12).

Ministerstwo Handlu spowodowane zostało, przywilej pierwiastkowo Franciszkowi Englerowi dnia 23. Lutego 1851 na wynalazek oczyszczenia gorzałki od przyswędu nadany, a potem na własność Ignacego Reimanna przelany; ze względu na §. 29, lit. a, bb) ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, uchylić dla braku nowości przedmiotu. Opisanie tego przywileju, przechowane w c. k. archiwie przywilejów, jest teraz każdemu do przejrzania wolne.

Baumgartner m. p.

8. Das Privilegium des Franz Kordon, bürgerlichen Gürtlers in Wien (Schottenfeld Nr. 453), vom 8. Jänner 1847, auf eine Verbesserung, alle Gattungen Gold- und Silberwaaren schneller, eleganter und billiger zu erzeugen; auf das siebente Jahr.

Baumgartner m. p.

44.

Verordnung des Handelsministeriums vom 23. Jänner 1853,

womit dem Johann Mayer ein ausschließendes Privilegium verliehen wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Jänner 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat dem Johann Mayer, k. k. privilegierten Großhändler und Eigenthümer der Baumwollspinnfabrik zu Tannwald in Böhmen, durch U. Heinrich, Sekretär des niederösterreichischen Gewerbsvereines in Wien, ein ausschließendes Privilegium auf eine Verbesserung an Handwebestühlen mittelst Regulators, wodurch bezweckt wird, die Qualität des zu erzeugenden Stoffes nicht von der Willkür des Webers, sondern von einem Mechanismus abhängig zu machen, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Privilegiengesetzes vom 15. August 1852, auf die Dauer von fünf Jahren zu verleihen befunden. Die geheimzuhaltende Privilegiumsbeschreibung wird im k. k. Privilegien-Archive aufbewahrt (Z. 93 — 5.).

Baumgartner m. p.

45.

Verordnung des Handelsministeriums vom 24. Jänner 1853,

womit das ursprünglich dem Franz Engler am 23. Februar 1851 verliehene, und seither in das Eigenthum des Ignaz Reimann übergegangene Privilegium, wegen Mangels an Neuheit für aufgehoben erklärt wird.

(Im Verordnungsblatte des Handelsministeriums vom 7. Februar 1853, Nr. 12.)

Das Handelsministerium hat sich bestimmt gefunden, das ursprünglich dem Franz Engler am 23. Februar 1851 verliehene, und seither in das Eigenthum des Ignaz Reimann übergegangene Privilegium auf eine Erfindung in der Entfuselung des Branntweines, mit Rücksicht auf den §. 29 lit. a, bb) des Privilegiengesetzes vom 15. August 1852, wegen Mangels an Neuheit aufzuheben. Die dießfällige Privilegiumsbeschreibung befindet sich nunmehr in dem k. k. Privilegien-Archive zu Sedermanns Einsicht in Aufbewahrung.

Baumgartner m. p.

Rozporządzenie Trybunału Apelaeynego, a oraz Wyższego Sądu Karnego, z dnia 31. Stycznia 1853,

o ćwierćroczném wykazywaniu wydatków na cywilne sztafety, ex officio wysyłane podług odróżnionych Ministeryów, odnośnie podług zakresu działalności e. k. najwyższej Władzy Policyjnej, tudzież Zakładu Loteryjnego.

Podług oznajmienia wysokiego Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 21. Stycznia 1853 l. 18778, e. k. Jeneralna Dyrekeya Poczty, jako o tém opiéwa odezwa e. k. Ministerstwa Handlu z dnia 20. Listopada 1852 l. 21664, polecila nadwornéj Pocztovej Izbie Rachunkowej, ażeby wydatki na sztafety cywilne, wysyłane ex officio podług odróżnionych Ministeryów, odnośnie podług zakresu działalności e. k. najwyższej Władzy Policyjnej i Zakładu Loteryjnego, co ćwierć roku wykazywała, za którém odróżnieniem potém nastąpi zapłata podług oddzielnych sum ogółowych z funduszu kameralnego, a właściwie z funduszu loteryjnego. Aby więc e. k. nadworna Pocztowa Izba Rachunkowa była w stanie, w mowie będące wykazy składać w przepisany onéj sposobie, uznały Ministerstwa za stosowne polecić, by na certyfikatach, jakie władze wysyłające każdej sztafecie wydawają, a na których dotąd tylko władza wysyłająca i odbierająca wymienioną bywała, wyrażały imiennie także to Ministerstwo, (niemniej najwyższą Władzę Policyjną, albo Jeneralną Dyrekeyę Rachunkową), w którego zakres wchodzi przedmiot wyprawionéj sztafety, właściwie więc tę władzę, w której interesie wyprawia się sztafetę, przyczém nadworna Pocztowa Izba Rachunkowa to prawidło zachować ma, iż w wypadkach gdzieby takowego dokładniejszego wyrażenia nie stawało, odnośnie wydatki zapisywać będzie na karb onego Ministerstwa, lub onéj władzy centralnej, którym podlega władza sztafetę wysyłająca.

Eder m. p.

**Erlass des Appellations- und Kriminal-Obergerichtes
vom 31. Jänner 1853,**

betreffend die vierteljährige Nachweisung der Auslagen für *ex officio* Civil-
Staффeten nach Ministerien, beziehungsweise nach dem Ressort der k. k. Obersten
Polizeibehörde dann der Lotto-Anstalt.

Laut Eröffnung des hohen Justizministeriums vom 21. Jänner 1853 Z. 18778, ist nach einer Mittheilung des k. k. Handelsministeriums vom 20. November 1852 Z. 21664 die Posthofbuchhaltung durch das k. k. General-Rechnungs-Direktorium angewiesen worden, in Zukunft die Auslagen für *ex officio* Civil-Staффeten nach Ministerien, beziehungsweise nach dem Ressort der k. k. Obersten Polizeibehörde, dann der Lotto-Anstalt vierteljährig nachzuweisen, wornach sodann die Berichtigung nach gesonderten Gesamtschritten aus dem Kameral-, respective Lottosonde zu erfolgen hätte. Um nun die k. k. Posthofbuchhaltung in den Stand zu setzen, die fraglichen Nachweisungen in der ihr aufgetragenen Art und Weise liefern zu können, ist von den Ministerien als zweckmäßig anerkannt worden, daß auf den von den absendenden Behörden zu jeder Staффete auszustellenden Zertifikaten, auf welchen bisher bloß die aufgebende und empfangende Behörde angegeben ist, auch noch dasjenige Ministerium (oder die Oberste Polizeibehörde, oder das General-Rechnungs-Direktorium), in dessen Ressort der Gegenstand der abgesendeten Staффeten gehört, respective in dessen Interesse die Absendung erfolgt, namhaft gemacht werde, wobei für die Posthofbuchhaltung als Regel zu gelten hat, daß in jenen Fällen, wo eine solche nähere Angabe auf den Zertifikaten fehlt, die bezüglichen Auslagen demjenigen Ministerium oder jener Zentralbehörde zur Last zu schreiben sind, welchem die, die Staффeten absendende Behörde untersteht.

Eder m. p.

